

Peruspalvelut, oikeusturva ja luvat
Lappi

kirjaamo@mmm.fi
Maa- ja metsätalousministeriö
Kirjaamo
PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO

VIITE: LAUSUNTOPYYNTÖ VN/12277/2021

Maa- ja metsätalousministeriö pyytää lausuntoa laista eläinten hyvinvoinnista, jolla kumottaisiin voimassa oleva eläinsuojelulaki (247/1996). Eläinlääkäriammatin harjoittamisesta annettua lakia (29/2000) muutettaisiin laajentamalla eläinten hyvinvointiongelmia koskevaa eläinlääkäriin ilmoitusvelvollisuutta. Kalastuslakiin (379/2015) sisällytettäisiin saaliiksi otettavien kalojen ja rapujen sekä syöttinä käytettävien kalojen lopetusta koskevat säännökset. Samalla eräisiin muihin lakeihin tehtäisiin uudistuksen edellyttämät tekniset muutokset.

Lapin aluehallintovirasto lausuu seuraavaa:

Eläinsuojelulain uudistus on tarpeellinen ja sitä on odotettu pitkään. Lainsäädäntöä laadittaessa on selvitetty perusteellisesti taustaa, nykytilaa ja huomioitu viimeisin eläinten hyvinvointia käsittelevä tutkimustieto. Myös voimassaolevan lainsäädännön ongelmakohtia on tunnistettu ja niitä on pyritty ratkaisemaan.

Yksittäisiä pykälää koskevat kommentit:

15 § Eläimille tehtävät toimenpiteet

Leikkaus tai muu kipua tai kärsimystä aiheuttava toimenpide saadaan tehdä eläimelle vain, jos se on eläimen hyvinvoinnin kannalta perusteltua.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, sallittua on kuitenkin:

- 1) eläimen merkitseminen lyhytaikaista ja vähäistä kipua aiheuttavalla menetelmällä;*
- 2) muussa lainsäädännössä edellyttävien veri- ja kudoksetynteiden ottaminen eläimestä;*
- 3) naudan ja vuohen sarvenaiheen tuhoaminen ja sarvien poistaminen;*
- 4) eläimen kastraatio ja sterilaatio;*

LAPIN ALUEHALLINTOVIRASTO

Postiosoite: PL 3, 13035 AVI | Käyntiosoite: Valtakatu 2, Rovaniemi

puh. 0295 017 300

kirjaamo.lappi@avi.fi

www.avi.fi

5) sellainen leikkaus ja muu kipua tai kärsimystä aiheuttava toimenpide, joka on tarpeen eläinten käsiteltävyyden parantamiseksi, ihmisten tai muiden eläinten terveyden tai turvallisuudenvarmistamiseksi, eläimen jalostusarvon määrittämiseksi tai muun vastaavan eläinten pitoon liittyvän välttämättömän syyn takia; sekä 6) eläinten keinosiemennys ja muiden keinolliseen lisäämiseen liittyvien toimenpiteiden tekeminen. Eläintä, jolle on tehty sellainen leikkaus tai muu kipua tai kärsimystä aiheuttava toimenpide, jonka tarkoituksena on eläimen ulkonäön muuttaminen, ei saa käyttää kilpailuissa tai pitää näytteillä. Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset 2 momentin 5 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä sekä 6 kohdassa tarkoitettusta eläinten keinosiemennyksestä ja keinolliseen lisäämiseen liittyvistä toimenpiteistä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden tekemisessä ja eläinten keinosiemennyksessä käytettävistä menetelmistä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläimen ulkonäön muuttamiseen tähtäävistä ja muista kielletyistä toimenpiteistä.

16 § Toimenpiteiden tekijä ja kivunlievityksen käyttö

Edellä 15 §:ssä sallitun leikkauksen tai muun kipua aiheuttavan toimenpiteen saa tehdä vain eläinlääkäriammattin harjoittaja tai muu sellainen henkilö, jolla on tarvittava koulutus tai riittävä muu osaaminen toimenpiteen tekemiseksi. Kivuliaiden toimenpiteiden yhteydessä on käytettävä kivunlievitystä, jollei toimenpiteestä aiheutuva kipu ole lievää ja hetkellistä tai jos toimenpide ei siedä viivytystä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä toimenpiteiden tekijöiden koulutuksesta ja pätevydestä sekä toimenpiteiden tekemisessä käytettävistä menetelmistä ja tarvittavasta kivunlievityksestä.

- Aluehallintovirasto toteaa, että kipulääkityksen käytön kivuliaiden toimenpiteiden yhteydessä pitäisi olla itsestään selvyys kaikkien eläinten (myös porojen) kohdalla. Olisi tarpeen linjata, missä muissa tilanteissa kipulääkityksen käyttö olisi asianmukaista tai sitä tulisi harkita. Kipulääkitys on jo pitkään ollut itsestään selvyys esimerkiksi utaretulehduksen ja hengitystietulehdusten hoidossa. Kivun lievityksestä olisi hyötyä monissa muissakin tilanteissa esim. ontumakivun hoidossa tai vaikean synnytyksen yhteydessä.

21 § Ruokinta ja juotto

Hoidossa olevien eläinten ruokinnassa ja juotossa on otettava huomioon eläimen fysiologiset tarpeet ja varmistettava, että eläin saa sopivassa määrin hyvälaatuista ravintoa ja vettä tai muuta juotavaa. Ravinnon ja juotavan koostumuksen ja tarjoamistavan on vastattava eläimen fysiologisia tarpeita ja olennaisia käyttäytymistarpeita.

Nisäkkäiden ja lintujen pysyvissä pitopaikassa on oltava jatkuvasti vettä eläimen saatavilla. Jatkuvasti saatavilla olevaa vettä ei kuitenkaan edellytetä:

- 1) vastasyntyneelle tai -kuoriutuneelle eläimelle;
- 2) eläimelle, jonka vedensaantia on eläinlääketieteellisestä syystä rajoitettava;
- 3) laajoilla alueilla luonnonmukaisissa olosuhteissa tarhattaviin, luonnonvaraisiin eläinlajeihin kuuluviin eläimiin;
- 4) silloin, kun poikkeukselliset ja vaikeat sääolosuhteet estävät sulan veden jatkuvan saatavilla pidon;
- 5) sellaisissa eläinten pysyvissä pitopaikoissa, joissa sulan veden jatkuva saatavilla pito on kohtuuttoman vaikea järjestää eläinten pitomuodosta ja sääolosuhteista johtuvista syistä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä hoidossa olevien eläinten ruokinnasta ja juotosta. Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä niistä 2 momentin 5 kohdassa tarkoitetuista pysyvistä pitopaikoista, joissa sulan veden jatkuva saatavilla pito on kohtuuttoman vaikea järjestää eläinten pitomuodosta ja sääolosuhteista johtuvista syistä.

- Aluehallintovirasto toteaa, että niille eläinryhmille (osa turkiseläimistä ja rekikoirat), joille ei vaadita jatkuvaa sulanveden saatavilla oloa, tulisi kolmen päivittäisen juottokerran lisäksi vaatia, että juomavettä tulee tarjota niin paljon kuin eläin haluaa kerralla juoda.

25 § Eläinjalostus

Eläinjalostuksella tulee pyrkiä elinvoimaisten, toimintakykyisten ja terveiden eläinten tuottamiseen. Eläintä ei saa käyttää jalostukseen, jos:

1) käytettävä jalostusyhdistelmä aiheuttaa todennäköisesti jälkeläiselle sellaisia sairauksia tai muita ominaisuuksia, joista aiheutuu merkittävää haittaa tämän hyvinvoinnille;

2) se ei perinnöllisen ominaisuuden tai sairauden vuoksi kykene lisääntymään luonnollisella tavalla; tai

3) lisääntymisestä aiheutuu todennäköisesti merkittävää haittaa sen hyvinvoinnille.

Sellaisia jalostusmenetelmiä, joista voi aiheutua merkittävää haittaa eläimen hyvinvoinnille, ei saa käyttää.

Eläinten omistajan tai pitäjän tulee estää pitämiensä nisäkkäiden hallitsematon

lisääntyminen. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä,

millaisia eläimiä ei saa käyttää jalostukseen, kielletyistä jalostusmenetelmistä sekä

toimenpiteistä nisäkkäiden hallitsemattoman lisääntymisen estämiseksi. Eläinten omistajan tai pitäjän tulee estää pitämiensä nisäkkäiden hallitsematon lisääntyminen.

- Aluehallintovirasto esittää, että epätoivotut psyykkiset ääripiirteet ilmaistaisiin laissa tai asetuksissa selkeämmin. Arkuus/pelokkuus on yksi yleisimmistä psyykkisistä ääripiirteistä, joka heikentää eläimen hyvinvointia. Esimerkiksi koirien kohdalla aggressiivisesti käyttäytyvät yksilöt ovat usein arkoja ja harvoin ensisijaisesti aggressiivisia. Eläinten omistajan velvollisuus estää pitämiensä nisäkkäiden hallitsematon lisääntyminen on hyvä tavoite.

39 § Koiran- ja kissanpentujen tuontikielto

Alle kuuden kuukauden ikäisen koiran- ja kissanpennun tuonti sekä Euroopan unionin

ulkopuolelta että Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen on kielletty, jos tarkoituksena on myydä pentu Suomessa edelleen kahden kuukauden kuluessa tuonnista.

40 § Koirien ja kissojen myynti-ilmoitus

Tarjottaessa myytäväksi koira tai kissa markkinoinnissa on annettava selkeästi ja ymmärrettävästi seuraavat tiedot:

1) myyjän nimi;

2) jos myyjä on 60 §:ssä tarkoitettu toiminnanharjoittaja, tämän rekisteröintinumero;

3) eläimen syntymäaika, ikä tai arvio iästä;

4) maa, jossa eläin on syntynyt, jos se on muu kuin Suomi;

5) eläimen sijaintipaikka.

Jos markkinoinnissa käytetään valokuvaa tai valokuvia, ainakin yhden kuvista on esitettävä myytävää eläintä tai sen emää.

Koiran- ja kissanpentujen pentutehtailuun pyrittäisiin puuttumaan säätämällä koirien ja kissojen myynti-ilmoitusten vähimmäissällöstä sekä kieltämällä alle puolivuotiaiden koiran- ja kissanpentujen tuonti Suomeen, jos tarkoituksena on myydä ne täällä eteenpäin.

- Aluehallintovirasto pitää tavoitetta erittäin hyvänä. Valvonta pitää synkronoida eläinten terveyteen liittyvien tuontivaatimusten valvonnan kanssa ja ohjeistaa valvonnassa kaikkia valvontaviranomaisia. Myynti-ilmoitusten valvonta olisi hyvä keskittää valtakunnallisesti, jotta valvojat voisivat hankkia parhaat taidot ja menetelmät valvonnan tehokkaaseen toteuttamiseen ja valvonta olisi yhdenmukaista.

51 § Eläintarhan eräät tehtävät

Eläintarhan tulee osaltaan edistää luonnonvaraisen eläimistön suojelua ja biologisen monimuotoisuuden säilymistä. Tässä tarkoituksessa eläintarhan tulee antaa yleisölle tietoa näytteillä pidettävistä lajeista ja niiden luonnollisista elinolosuhteista. Eläintarhan tulee lisäksi osallistua:

1) eläinlajien suojelua edistävään tutkimukseen;

2) eläinlajien suojelutaitoihin liittyvään koulutukseen;

3) lajien suojeluun liittyvään tietojen vaihtoon; ja

4) milloin se on tarkoituksenmukaista, eläinlajien vankeudessa kasvattamiseen, kannan uudelleen istuttamiseen tai lajien luontoon palauttamiseen.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä eläintarhan 1 momentissa tarkoitetuista tehtävistä.

57 § Kotieläinpihasta tehtävä ilmoitus

Sen lisäksi, mitä eläintunnistusjärjestelmästä annetussa laissa (238/2010) säädetään eläinten pitämisestä ja pitopaikasta ilmoittamisesta sekä tietojen tallettamisesta, kotieläinpihan pitäjän on ilmoitettava eläintenpitäjä- ja pitopaikkarekisteriin tallettavaksi tiedot eläinten pitäjän pätevydestä sekä selvitys siitä, kuinka eläinten hoito on tarkoitus järjestää.

Eräistä toiminnan harjoittamista koskevista luvista luovuttaisiin ja päällekkäisiä ilmoitusvelvollisuuksia karsittaisiin. Niin sanotut kotieläinpihat eivät enää tarvitsisi lupaa toiminnalleen. Ilmoitusta edellyttävässä toiminnassa ilmoitus tulisi tehdä vain siltä osin kuin sitä ei tehdä jo muun lainsäädännön perusteella. Eläintarhojen roolia luonnonvaraisen eläimistön ja luonnon monimuotoisuuden suojelussa vahvistettaisiin nykyisestä. Ehdotuksen mukaan eläintarhojen olisi osallistuttava nykyistä useampiin suojelutehtäviin, kuten tutkimukseen ja eläinlajeja koskevaan tietojen vaihtoon.

- Aluehallintovirasto pitää esitettyjä muutoksia hyvänä. Eläintarhojen valvonta vaatii uuden lainsäädännön myötä ainakin aluksi aikaisempaa enemmän resursseja ja ohjausta.

88 § Eräiden viranomaisten ja muiden tahojen ilmoitusvelvollisuus

Seuraavien tahojen palveluksessa tai luottamustoimessa taikka vastaavissa tehtävissä toimeksiantosuhteessa tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva on velvollinen salassapitosäännösten estämättä viipymättä ilmoittamaan toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle, jos hän on tehtävässään saanut tietää avun tarpeessa olevasta eläimestä, ja ilmoittamaan viranomaiselle asian arvioimiseksi ja selvittämiseksi välttämättömät tiedot:

- 1) lomituspalvelu ja sijaisapu;
- 2) keinosiementäjä;
- 3) sosiaali- ja terveydenhuolto ja näiden palvelujen tuottaja;
- 4) terveydenhuollon ammattihenkilö;
- 5) Hätäkeskusyksikkö;
- 6) palo- ja pelastustoimi;
- 7) Rajavartiolaitos;
- 8) ulosottoviranomainen;
- 9) seurakunta ja muu uskonnollinen yhdyskunta.

Myös muu kuin 1 momentissa tarkoitettu henkilö voi tehdä vastaavan ilmoituksen häntä mahdollisesti koskevien salassapitosäännösten estämättä. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, rippiin tai muuhun sielunhoitoon liittyvää salassapitovelvollisuutta on kuitenkin noudatettava. Eläinlääkäriammattin harjoittajan ilmoitusvelvollisuudesta säädetään eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain 12 §:n 2 momentissa.

- Aluehallintovirasto pitää hyvänä, että ilmoitus avun tarpeessa olevasta eläimestä toimivaltaiselle viranomaiselle voidaan tehdä salassapitosäännösten estämättä. Tämä helpottaa viranomaisten välistä yhteistyötä. Onko muiden eläinten tai eläintilojen kanssa työnsä puolesta tekemisissä olevien ilmoitusvelvollisuus selvä esim. meijerit, teurastamot (tarkastuseläinlääkäreiden osalta selvä, mutta entä muu henkilöstö), eläinkuljettajat ja maatalousneuvojat ?

92 § Viranomaisen toimet eläinten hyvinvointimääräysten vastaisen menettelyn johdosta

Jos eläinten hyvinvointimääräyksiä ei ole noudatettu, valvontaviranomaisen on ryhdyttävä viipymättä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että niitä noudatetaan.

*Jos havaittu rikkomus on vähäinen, viranomainen voi kehottaa eläinten hyvinvointimääräyksiä rikkovaa välittömästi tai asian laatuun nähden riittävässä määräajassa täyttämään velvollisuutensa, jos viranomainen harkitsee kehotuksen olevan riittävä toimenpide tilanteen korjaamiseksi. Muussa tapauksessa valvontaviranomaisen on ryhdyttävä toimenpiteisiin hallintopakkoasian vireille saattamiseksi. **Valvontaviranomaisen on valvottava, että kehotusta ja hallintopakkoasiassa annettua päätöstä noudatetaan.***

- Aluehallintovirasto pitää mahdollisuutta antaa kehotus, jonka noudattamista valvotaan uudella tarkastuksella, tarpeellisenä lisäyksenä. Jos jo kehotuksella päästään toivottuun tulokseen, myös hallinnollinen taakka kevenee.

103 § Uhkasakko, teettämisuhka ja keskeyttämisuhka

*Ruokavirasto, aluehallintovirasto ja Tulli voivat **tehostaa tämän luvun nojalla määräämäänsä***

velvoitetta uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Uhkasakosta, teettämisuhasta ja keskeyttämisuhasta säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

- Pykälä on muotoiltu niin, että aluehallintovirasto voisi uhkasakolla tehostaa vain itse antamaansa määräystä kuten Ruokavirasto ja Tullikin. Tällä hetkellä uhkasakkoa on käytetty kunnaneläinlääkärin antamien määräysten tehostamiseksi ja menettely on erittäin raskas ja hidas. Jos vain omia määräyksiä voisi tehostaa uhkasakolla, jouduttaisiin tilanteeseen, jossa kunnaneläinlääkäri olisi ensin antanut määräyksiä ja kun niitä ei ole noudatettu, läänineläinlääkärin pitäisi antaa omat määräyksensä ja jos näitäkään ei noudateta, aluehallintovirasto ottaisi uhkasakon käyttöön. Tämä ei varmaankaan ole lainsäätäjän tarkoitus.

121 § Nautojen pitopaikkaa koskevat poikkeus- ja siirtymäsäännökset

Mitä 37 §:n 2 momentissa säädetään kiellosta pitää eläintä paikalleen kytkettynä, ei sovelleta tämän lain voimaan tullessa toiminnassa olevaan navettaan, jossa pidetään maidontuotantoa varten lehmiä tai hiehoja. Tämän lain voimaan tullessa toiminnassa olevaan navettaan sovelletaan muiden nautojen kuin maidontuotantoa varten pidettävien lehmien ja hiehojen osalta 37 §:n 2 momentissa säädettyä paikalleen kytkemisen kieltä 1 päivästä tammikuuta 2028. Vasikoiden osalta 37 §:n 2 momentin kieltä kuitenkin sovelletaan tämän lain tullessa voimaan. Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettua navettaa laajennetaan tai peruskorjataan tämän lain voimaantulon jälkeen, parsipaikkojen lukumäärää ei saa lisätä. Sellaiseen navetan rakennus- ja peruskorjaushankkeeseen, jonka rakennuslupa on ollut vireillä ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Lehmällä tarkoitetaan poikinutta naaraspuolista nautaa. Hieholla tarkoitetaan vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä poikimatonta naaraspuolista nautaa. Vasikalla tarkoitetaan alle kuuden kuukauden ikäistä nautaa sukupuolesta riippumatta. Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset nautojen kytkemisestä.

123 § Hevosen pitopaikkaa koskevat siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaan tullessa toiminnassa olevaan talliin sovelletaan 37 §:n 2 momenttia 1 päivästä tammikuuta 2028. Tämän lain voimaan tulon jälkeen peruskorjattavaan talliin tai sen osastoon ja rakennettavaan uuteen talliin tai sen osastoon sovelletaan 37 §:n 2 momenttia, kun peruskorjaus tai uusi talli taikka osasto on valmistunut.

Aluehallintovirasto toteaa, että lakiluonnoksessa sallitaan edelleen maidontuotantoa varten pidettävien lehmien ja hiehojen kytkettynä pitäminen. Sonnien ja hevosten osalta kytkettynä pitämisestä luovuttaisiin 1.1.2028 mennessä. Parsinavettaa saa laajentaa ja peruskorjata, kunhan parsipaikkoja ei lisätä. Näin ollen lainsäädäntö ei tule edistämään parsinavetoista luopumista, vaan mahdollistaa niiden käytön pitkään. Samalla ollaan säätämässä laidunnus tai jaloittelumahdollisuuden pidentämistä nykyisestä 60 pv:stä vähintään 90 pv:ään ympärivuotisesti. Jaloitteluajan vähimmäisvaatimuksen lisääminen on hyvä tavoite, mutta laki sallisi vielä pitkään

nautojen pitämisen kytkettyinä 275 päivänä vuodessa. Toisaalta parsinavetassakin nautojen pito voisi olla hyväksyttävää, jos naudoille on järjestetty mahdollisuus jaloitteluun ympärivuotisesti ja tätä myös toteutetaan. Jaloitteluvaihteen valvominen kävisi yhä vaikeammaksi, jollei eläinten pitäjälle säädettäisi samalla velvollisuutta pitää kirjaa jaloittelusta. Jaloitteluvaihte ei toteudu nykyisen 60 pv:n vähimmäisvaatimuksen suhteenkaan kaikkien nautojen osalta. Joillakin tiloilla vain osa naudoista kuten hiehot ja ummessa olevat lehmät pääsevät jaloittelemaan, mutta lypsyssä olevat lehmät eivät pääse.

Lupaa poiketa jaloitteluvaihteesta voi hakea parsinavetalle 12 vuoden ajan lain voimaan tulosta 31.12.2034 saakka. Pitkää siirtymäaikaa perustellaan sillä, että parsinavettoja, joiden karjalle on myönnetty lupa poiketa jaloitteluvaihteesta, on voitava käyttää käyttöikänsä loppuun. Aluehallintovirasto katsoo, että jatkuvasti kytkettynä pitäminen on tehokas tapa estää eläimen lajityypillinen käyttäytyminen. Kytkemisen salliminen ts. parsinavetoiden käytön salliminen ilman takarajaa on selvästi ristiriidassa lain tavoitteiden kanssa, joissa mahdollisuus lajinomaiseen käyttäytymiseen nähdään merkittävänä tekijänä eläimen hyvinvoinnille.

Poroille tarvittaisiin oma eläinlajikohtainen asetus

Aluehallintovirasto toteaa, että tarhoissa pidettävien porojen (paliskuntien talvisin tarhatut porot ja matkailun ohjelmapalvelussa toimivien porojen) osalta olisi tarvetta eläinlajikohtaiseen asetukseen, jossa säädettäisiin tarkemmin lainsäädännön vähimmäisvaatimuksista. Tarkennettavia seikkoja olisivat ainakin säänsuojan tarve, kun porot eivät voi itse vapaasti valita makuupaikkaansa toisin kuin luonnossa, kytkettynä pitäminen, veden/puhtaan lumensaanti ja riittävä lajinomaisen ravinnonsaannin varmistaminen tarhassa, joka talviaikaan on eläimen pysyvä pitopaikka. Linjausta tarvitaan myös siitä, milloinka hirvaiden/härkien sarvien sahaaminen on fysiologisesti mahdollista ilman, että siitä aiheutuu vahinkoa eläimelle. Kivunlievitys kastraation kuten muidenkin kivuliaiden toimenpiteiden yhteydessä tulisi myös mainita asetuksessa.

Kalastuslain muutos

Esitystä on täydennetty liitelaililla kalastuslain (379/2015) muuttamisesta. Kalastuslakiin sisällytettäisiin uusia säännöksiä kalastuksessa saaliiksi saatujen kalojen vapauttamisesta sekä saaliiksi saatujen tai syöttinä käytettävien kalojen ja rapujen

lopettamisesta. Säännökset ovat tarpeen kalojen ja rapujen hyvinvoinnin parantamiseksi kalastuksen yhteydessä.

Saaliiksi saatua takaisin veteen laskettavaa kalaa olisi käsiteltävä mahdollisimman varoen, jotta kalalle ei aiheutuisi tarpeetonta kipua ja kärsimystä. Jos takaisin veteen laskettava kala on sellaisessa tilassa, että sillä ei ole edellytyksiä säilyä hengissä, kala olisi lopetettava ennen kuin se lasketaan veteen. Saaliiksi otettava tai syöttinä käytettävä kala olisi lopetettava mahdollisimman nopeasti ja kivuttomasti.

Lopetusvelvollisuus ei koskisi kerralla saatavaa suurta saalismäärää. Siitä voitaisiin poiketa myös esimerkiksi vaikeissa sääolosuhteissa.

Ravut voitaisiin lopettaa asettamalla ne riittävään suureen määrään kiehuvaa vettä, jotta ravut kuolevat mahdollisimman nopeasti ja kivuttomasti.

- Aluehallintovirasto pitää esitystä kalastuslain muuttamisesta kalojen lopettamisen suhteen erittäin tarpeellisena ja ainoana keinona, jolla saaliin käsittelyä erilaisissa kalastuskilpailussa saadaan muutettua. Vaikeista sääolosuhteista ei saisi muodostua seikkaa, jonka vuoksi kalojen lopettaminen mahdollisimman nopeasti ja kivuttomasti jätetään tekemättä. Jos sääolosuhteet sallivat kalastuskilpailun järjestämisen, ne eivät voi olla esteenä saaliskalojen asianmukaiselle lopettamiselle. Tähän tarvitaan selkeää linjausta tai tarkennusta esim. jos sääolosuhteet ovat/muuttuvat sellaisiksi, ettei saaliskaloja ole mahdollista asianmukaisesti lopettaa, järjestäjän on peruttava tai keskeytettävä kilpailu.

Johtaja

Marja-Lea Hallikainen

Läänineläinlääkäri

Ulla Rikula

Tämä asiakirja LAAVI/1611/2021 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LAAVI/1611/2021 har godkänts elektroniskt

Rikula Ulla 14.01.2022 10:33

Hallikainen Marja-Lea H 14.01.2022 11:45